

ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Το κείμενο υιοθετήθη κατόπιν συναντήσεως του Αγιωτάτου Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου και του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου στις 12 Φεβρουαρίου 2016 στην Αβάνα (Κούβας).

«*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν*» (Β' Κορ. 13, 13).

1. Διὰ του θελήματος του Θεού και Πατρός, εκ του Οποίου προέρχεται παν δώρημα, εἰς ὄνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τῆ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εμεῖς, ο Φραγκίσκος, Πάπας Ρώμης, και ο Κύριλλος, Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών, ἔχουμε συναντηθεῖ σήμερα στην Αβάνα. Αποδίδουμε ευχαριστία στον Τριαδικό Θεό διὰ την συνάντηση αυτή, η οποία εἶναι η πρώτη στην ιστορία.

Μετά χαράς ἔχουμε συναντηθεῖ ως αδελφοί **ἐν χριστιανικῇ πίστει** διὰ να ομιλήσουμε «στόμα πρὸς στόμα» (Β' Ιω. 12), ἀπὸ καρδιά σε καρδιά, και να συζητήσουμε τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των Εκκλησιών, τα καίρια ζητήματα των ποιμνίων μας και τις προοπτικές του ανθρωπίνου πολιτισμοῦ.

2. Η αδελφική μας συνάντηση ἔλαβε χώρα στην Κούβα, στο σταυροδρόμι Βορρά και Νότου, Δύσεως και Ανατολής. Απὸ τη νήσο αυτή, το σύμβολο των ἐλπίδων του «Νέου Κόσμου» και των δραματικών ἐξελίξεων της ιστορίας του 20 αἰώνα, απευθύνουμε τον λόγο μας προς ὅλους τους λαούς της Λατινικῆς Αμερικῆς και λοιπών ηπείρων.

Χαιρόμεθα που σήμερα ἐδὼ διαπιστώνουμε την δυναμική ἀνάπτυξη της χριστιανικῆς πίστεως. Το ισχυρό θρησκευτικό δυναμικό της Λατινικῆς Αμερικῆς, οι μακραίωνες χριστιανικές παραδόσεις αυτής, τις οποίες βιώνουν εκατομμύρια ἄνθρωποι, αποτελοῦν ἐχέγγυο διὰ το μεγάλο μέλλον αυτής της περιοχῆς.

3. Συναντηθέντες μακρὰν των παλαιών διαμαχών του «Παλαιού Κόσμου» αισθανόμαστε κατὰ τρόπον ἰδιαίτερον την ἀνάγκη καταβολῆς κοινών προσπαθειών ἀπὸ τους Ορθοδόξους και τους Ρωμαιοκαθολικούς, καλούμενοι μετὰ πρᾶυτητος καὶ φόβου να δώσουμε ἀπολογία ἐνώπιον του κόσμου **περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος** (Α' Πέτρ. 3. 15).

4. Ευχαριστοῦμε τον Θεό διὰ τα δῶρα, τα οποία λάβαμε διὰ της φανερώσεως στον κόσμο του Μονογενοῦς Αυτοῦ Υιοῦ. Μετέχουμε της κοινῆς Παραδόσεως της πρώτης χιλιετίας του χριστιανισμοῦ. Μάρτυρες αυτής της Παραδόσεως εἶναι η Παναγία Μητέρα του Θεοῦ, η Παρθένος Μαρία, οι Ἅγιοι, τους οποίους τιμοῦμε. Ἀνάμεσά τους πλήθος ἀναρίθμητον μαρτύρων, οι οποίοι ἀπέδειξαν την ἀφοσίωσή τους στο Χριστό και ἀναδείχθησαν «σπορά του χριστιανισμοῦ».

5. Παρὰ την κοινή Παράδοση των δέκα πρώτων αἰώνων, ἐπὶ σχεδὸν μία χιλιετία οι Ρωμαιοκαθολικοί και οι Ορθόδοξοι στερούμεθα της Ευχαριστιακῆς κοινωνίας. Μας χωρίζουν οι πληγές των συγκρούσεων του μακρινού και του προσφάτου παρελθόντος, μας χωρίζουν και οι διαφορές ως προς την κατανόηση και την ἐρμηνεία της πίστεώς μας στο Θεό, Ἐνα ἐν Τρισί προσώποις, τον Πατέρα, τον Υἱό και το Ἅγιον Πνεῦμα, τις οποίες κληρονομήσαμε εκ των προκατόχων μας. Λυπούμεθα διὰ την ἐξαιτίας της ανθρωπίνης ἀδυναμίας και αμαρτωλότητος

απώλεια ενότητας, γενομένη ασυμφώνως προς την Αρχιερατική προσευχή του Σωτήρος Χριστού: «**ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν**» (Ιω. 17. 21).

6. Ἐχοντας επίγνωση των πολλαπλών εμποδίων, τα οποία πρόκειται να ξεπεράσουμε, ελπίζουμε ὅτι ἡ συνάντησή μας θα συμβάλει στην επίτευξη της εντεταλμένης ἀπὸ τον Θεὸ ενότητας, περὶ τῆς ὁποίας προσηύχετο ὁ Χριστὸς. Ἡ συνάντησή μας ἀς εμπνεύσει τους ἀνά τον κόσμον χριστιανούς με ανανεωμένο ζήλο νὰ επικαλοῦνται τον Κύριο, προσευχόμενοι διὰ τὴν πλήρη ἐνότητα των μαθητῶν Αὐτοῦ. Ἀς γίνῃ αὐτὴ σημεῖο ἐλπίδας δι' ὅλους τους ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως σὲ ἓναν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἀναμένει ἀπὸ μας ὄχι μόνο λόγια, ἀλλὰ καὶ ἔργα.

7. Με τὴν αποφασιστικότητά μας νὰ καταβάλουμε κάθε ἀπαραίτητη προσπάθεια πρὸς ἀντιμετώπιση των διαφωνιῶν, τὶς ὁποῖες κληρονομήσαμε ἀπὸ τὴν ἱστορία. Θέλουμε νὰ ἐνώσουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ τὴν μαρτυρία του Ευαγγελίου του Χριστοῦ καὶ τῆς κοινῆς κληρονομίας τῆς Εκκλησίας τῆς πρώτης χιλιετίας, ἀπὸ κοινού ἀνταποκρινόμενοι σὲ τὶς προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου. Οἱ Ὀρθόδοξοι καὶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ οφείλουμε νὰ μάθουμε νὰ καταθέτουμε τὴν συμπεφωνημένη μαρτυρία τῆς ἀληθείας σὲ τὸν τομεῖς, ὅπου αὐτὴ καθίσταται ἐφικτὴ καὶ ἀναγκαῖα. Ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς εἰσῆλθε σὲ μίαν ἐποχὴ τεραστίων μεταβολῶν. Ἡ χριστιανικὴ συνείδηση καὶ ἡ ποιμαντικὴ εὐθύνη δὲν μας ἐπιτρέπουν νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι ἐναντὶ των προκλήσεων, οἱ ὁποῖες θέλουν κοινὴ ἀνταπόκριση.

8. Τὸ βλέμμα μας εἶναι στραμμένο κυρίως πρὸς τὶς περιοχὲς τῆς ὑψηλῆς, ὅπου οἱ χριστιανοὶ υφίστανται διώξεις. Σὲ πολλές χώρες τῆς Μέσης Ανατολῆς καὶ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μας ἐξολοθρεύονται ολόκληρες οἰκογένειες, χωριά καὶ πόλεις. Οἱ Ναοὶ τους κατεδαφίζονται βαρβαρικῶς καὶ ληστεύονται, τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια βεβηλώνονται, τὰ μνημεῖα καταστρέφονται. Στὴ Συρία, τὸ Ἰράκ καὶ τὶς λοιπὲς χώρες τῆς Μέσης Ανατολῆς μετὰ πόνου παρακολουθοῦμε τὴν μαζικὴ ἐξοδὸ των χριστιανῶν ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἀπ' ὅπου ἀρχισε ἡ ἐξάπλωση τῆς πίστεώς μας καὶ ὅπου αὐτοὶ συνυπήρχαν με τὶς ἄλλες θρησκευτικὲς κοινότητες ἀπὸ τὰ ἀποστολικά χρόνια.

9. Καλοῦμε τὴ διεθνή κοινότητα νὰ λάβῃ ἀμεσα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ περαιτέρω ἐκτοπισμοῦ των χριστιανῶν ἀπὸ τὴν Μέσην Ανατολή. Ὑψώνοντας τὴ φωνή μας ὑπὲρ των δειωγμένων χριστιανῶν, συμπάσχουμε με τὴν δυστυχία των ὁπαδῶν των λοιπῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, οἱ ὁποῖοι πέφτουν θύματα του ἐμφυλίου, του χάους καὶ τῆς τρομοκρατικῆς βίας.

10. Στὴ Συρία καὶ τὸ Ἰράκ αὐτὴ ἡ βία στοίχισε χιλιάδες ζωές, ἀφήνοντας ἀστέγους καὶ ἀπόρους ἑκατομμύρια ἀνθρώπους. Καλοῦμε τὴ διεθνή κοινότητα νὰ ἐνωθεῖ προκειμένου νὰ τερματισθοῦν ἡ βία καὶ ἡ τρομοκρατία καὶ ταυτοχρόνως μέσα ἀπὸ τὸν διάλογο νὰ συμβάλουμε σὲ τὴν ταχεῖα ἐπικράτηση τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ μεγάλῃς κλάμακος ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια πρὸς τὸν δοκιμαζόμενον λαὸ καὶ τὸ πλῆθος προσφύγων σὲ ὅμορες χώρες.

Καλοῦμε τους πάντες, ὅσοι μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὴν τύχη ὅλων των ἀπαχθέντων, συμπεριλαμβανομένων των Μητροπολιτῶν Χαλεπίου Παύλου καὶ Ἰωάννη Ἰμπραῖμ, ἀπαχθέντων τον Ἀπρίλιο 2013, νὰ πράξουν τὸ παν ἀπαραίτητο διὰ νὰ ἀπελευθερωθοῦν σύντομα.

11. Ἀναπέμπουμε τὶς δεήσεις μας πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ Σωτήρα του κόσμου διὰ τὴν ἐγκαθίδρυση εἰρήνης, ἡ ὁποία εἶναι **τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης** (πρβλ. Ἠσ. 32.17), σὲ τὴν γῆ τῆς Μέσης Ανατολῆς, διὰ τὴν ἀδελφικὴ συνύπαρξη των ἐν αὐτῇ διαφόρων λαῶν, Εκκλησιῶν καὶ θρησκειῶν, διὰ τὴν ἐπιστροφή των προσφύγων σὲ τὶς οἰκίες τους, διὰ τὴν ἐπούλωση των τραυματιῶν καὶ τὴν ἀνάπαυση των ψυχῶν των ἀθῶν.

Απευθυνόμαστε προς κάθε πλευρά, η οποία δύνανται να είναι εμπλεκόμενη στις συγκρούσεις, με θερμή έκκληση να επιδείξει καλή θέληση και να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Συγχρόνως είναι απαραίτητο η διεθνής κοινότητα να καταβάλει κάθε προσπάθεια προς τερματισμό της τρομοκρατίας μέσα από κοινές, συντονισμένες ενέργειες. Καλούμε όλες τις χώρες, οι οποίες έχουν εμπλακεί στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, οι ενέργειές τους να είναι υπεύθυνες και μελετημένες. Καλούμε όλους τους χριστιανούς και όσους πιστεύουν στο Θεό να προσεύχονται θερμά στον Δημιουργό και Προνοητή της ειρήνης διά να μην αφήσει το δημιούργημα Αυτού να καταστραφεί και να μην επιτρέψει να εξαπολυθεί ένας νέος παγκόσμιος πόλεμος. Προκειμένου η ειρήνη να είναι σταθερή και μόνιμη, χρειάζονται ιδιαίτερες προσπάθειες, οι οποίες να αποβλέπουν στην επαναφορά στις κοινές αξίες, οι οποίες μας ενώνουν και ερείδονται επί του Ευαγγελίου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

12. Θαυμάζουμε το θάρρος εκείνων, οι οποίοι έδωσαν τη ζωή τους δια να μαρτυρήσουν περί της αληθείας του Ευαγγελίου, προτιμώντας να πεθάνουν παρά να αρνηθούν τον Χριστό. Πιστεύουμε ότι οι μάρτυρες της εποχής μας, προερχόμενοι από διάφορες Εκκλησίες, αλλά τους οποίους ενώνει το κοινό τους μαρτύριο, αποτελούν εχέγγυο δια την ενότητα των χριστιανών. Προς εσάς, όσοι υποφέρετε διά χάρη του Χριστού, απευθύνει τον λόγο του ο Απόστολος: **«Αγαπητοί...καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι»** (Α' Πέτρ. 4. 12-13).

13. Αυτή την ταραχώδη εποχή έχουμε ανάγκη από διαθρησκευτικό διάλογο. Δεν πρέπει οι διαφορετικές προσεγγίσεις των θρησκευτικών αληθειών να κωλύουν τους ανθρώπους διαφορετικών θρησκειών να συνυπάρχουν ἐν ειρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Στις σημερινές συνθήκες οι θρησκευτικοί ηγέτες επωμίζονται ιδιαίτερη ευθύνη διά την καλλιέργεια στο ποίμνιό τους σεβασμού προς τις πεποιθήσεις εκείνων, οι οποίοι ανήκουν σε άλλες θρησκευτικές παραδόσεις. Είναι εντελώς απαράδεκτες οι προσπάθειες να δικαιολογηθούν οι εγκληματικές πράξεις με επίκληση της θρησκείας. Κανένα ἐγκλημα είναι δυνατόν να διαπραχθεί ἐν ονόματι του Θεού, **«οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλὰ εἰρήνης»** (Α' Κορ. 14. 33).

14. Πρεσβεύοντας την υψηλή αξία της θρησκευτικής ελευθερίας, αποδίδουμε ευχαριστία στον Θεό δια την άνευ προηγουμένου αναβίωση της χριστιανικής πίστεως σήμερα στη Ρωσσία και σε πολλές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, όπου επί δεκαετίες επικρατούσαν τα αθεϊστικά καθεστώτα. Σήμερα λύθηκαν τα δεσμά της μαχόμενης αθεΐας και σε πολλά μέρη οι χριστιανοί μπορούν να θρησκεύονται ελεύθερα. Στην εικοσιπενταετία έχουν κατασκευασθεί δεκάδες χιλιάδες νέοι Ιεροί Ναοί, έχουν λειτουργήσει εκατοντάδες Ιερές Μονές και εκπαιδευτικά θεολογικά ιδρύματα. Οι χριστιανικές κοινότητες έχουν αναπτύξει ένα ευρύ φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο, στηρίζοντας πολλαπλώς τους ενδεείς. Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις όταν οι Ορθόδοξοι και οι Ρωμαιοκαθολικοί να εργάζονται χέρι με χέρι. Υπερασπίζονται τις κοινές πνευματικές αρχές της ανθρωπίνης κοινωνίας, καταθέτοντας τη μαρτυρία των Ευαγγελικών αξιών.

15. Ταυτόχρονα μας προκαλεί ανησυχία η κατάσταση, δαμορφούμενη σε πολλές χώρες, όπου οι χριστιανοί ολοένα και περισσότερο έρχονται αντιμέτωποι με τον περιορισμό της ελευθερίας του θρησκεύειν και του δικαιώματος να πρεσβεύουν τις πεποιθήσεις τους και να ζούν σύμφωνα με αυτές. Ειδικότερα δε, διαβλέπουμε σοβαρό κίνδυνο δια την θρησκευτική ελευθερία στην μετατροπή ορισμένων χωρών σε εκκοσμικευμένες κοινωνίες, διά τις οποίες ξένη είναι κάθε μνήμη του Θεού και της δικαιοσύνης Αυτού. Ανησυχούμε δια το σημερινό περιορισμό των δικαιωμάτων των χριστιανών, χωρίς να κάνουμε αναφορά στη διάκριση σε βάρος αυτών, όταν καθοδηγούμενες από την ιδεολογία της εκκοσμικεύσεως, η οποία η ιδεολογία καταλήγει συχνά επιθετική, ορισμένες πολιτικές δυνάμεις επιδιώκουν την εξώθηση αυτών στο περιθώριο

της δημοσίας ζωής.

16. Πολλοί προσέβλεπαν με ελπίδα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής εντάξεως, η οποία άρχισε μετά από αιώνες αιματηρών συγκρούσεων, ως ενέχυρο της ειρήνης και ασφάλειας. Παράλληλα όμως προειδοποιούμε κατά μιας τέτοιας εντάξεως, η οποία να μη σέβεται τη θρησκευτική ταυτότητα. Όντες ανοικτοί στη συμβολή των λοιπών θρησκειών στον πολιτισμό μας, είμαστε βέβαιοι ότι είναι ανάγκη η Ευρώπη να είναι αφοσιωμένη στις χριστιανικές της καταβολές. Καλούμε τους χριστιανούς της Δυτικής και της Ανατολικής Ευρώπης να ενωθούμε δια μια κοινή μαρτυρία του Χριστού και του Ευαγγελίου, προκειμένου η Ευρώπη να κρατήσει τη ψυχή της, η οποία διαμορφώθηκε από τη χριστιανική παράδοση δύο χιλιετιών.

17. Το βλέμμα μας είναι στραμμένο προς τους εμπερίστατους ανθρώπους, οι οποίοι ζούν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας τη στιγμή, κατά την οποία αυξάνεται ο υλικός πλούτος της ανθρωπότητας. Αδυνατούμε να μείνουμε αδιάφοροι έναντι των εκατομμυρίων μεταναστών και προσφύγων, οι οποίοι κτυπούν τις πόρτες των πλουσίων χωρών. Ένας ασυγκράτητος καταναλωτισμός, ο οποίος χαρακτηρίζει ορισμένα τα πλέον ανεπτυγμένα κράτη, εξαντλεί ραγδαίως τους πόρους του πλανήτη μας. Η αυξανόμενη ανισότητα στον τρόπο διανομής των επίγειων αγαθών αυξάνει το αίσθημα αδικίας του συστήματος διεθνών σχέσεων, το οποίο αναδύεται.

18. Οι Χριστιανικές Εκκλησίες καλούνται να στηρίζουν τα αιτήματα της δικαιοσύνης, του σεβασμού των παραδόσεων των λαών και της εμπράκτου αλληλεγγύης με όσους υποφέρουν. Ως χριστιανοί, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι **«τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσῃται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ»** (Α' Κορ. 1.27-29).

19. Η οικογένεια είναι ένα φυσιολογικό κέντρο της ζωής του ανθρώπου και της κοινωνίας. Ανησυχούμε δια την κρίση της οικογένειας σε πολλές χώρες. Οι Ορθόδοξοι και οι Ρωμαιοκαθολικοί, συμμεριζόμενοι την ίδια αντίληψη περί της οικογενείας, καλούμεθα να καταθέσουμε τη μαρτυρία της οικογένειας ως οδού προς την αγιότητα, η οποία η οδός αποδεικνύει την αμοιβαία πιστότητα μεταξύ των συζύγων, την προθυμία τους να αποκτήσουν παιδιά και να τα μεγαλώσουν, την αλληλεγγύη μεταξύ των γενιών και το σεβασμό έναντι των αδυνάμων.

20. Η οικογένεια βασίζεται σε γάμο ως πράξη της ελευθέρως δοσμένης και αφοσιωμένης αγάπης μεταξύ ανδρός και γυναικός. Η αγάπη σφυρηλατεί το δεσμό τους, τους διδάσκει να βλέπει ως δώρο ο ένας τον άλλον. Ο γάμος είναι σχολείο αγάπης και πίστεως. Λυπούμεθα ότι και άλλες μορφές της συμβιώσεως εξισώνονται σήμερα με την ένωση αυτή, ενώ από την κοινωνική συνείδηση εκδιώκεται η ευλογημένη από την βιβλική παράδοση αντίληψη περί πατρότητας και μητρότητας ως ειδικής κλήσεως του ανδρός και της γυναικός.

21. Καλούμε τον καθένα να σέβεται το अपαραγράφτο δικαίωμα στη ζωή. Εκατομμύρια βρέφη στερούνται της ίδιας της δυνατότητας να δουν το φως. **Φωνὴ αἵματος τῶν ἀγέννητων παιδιῶν βοᾷ πρὸς Θεόν** (Γεν. 4. 10).

Η διάδοση της ούτως λεγομένης ευθανασίας οδηγεί στο ότι οι υπερήλικες και ασθενείς αισθάνονται τον εαυτό τους υπερβολικό βάρος δια τους συγγενείς τους και την κοινωνία εν γένει.

Εκφράζουμε τον προβληματισμό δια την ολοένα και αυξανόμενη χρήση βιοϊατρικών τεχνολογιών παραγωγής, διότι η χειραγώγηση της ανθρώπινης ζωής είναι η επιβουλή κατά των

αρχών της υπάρξεως του ανθρώπου, του πλασμένου κατ' εικόνα του Θεού. Χρέος μας θεωρούμε να υπενθυμίσουμε το διαχρονικό χαρακτήρα των χριστιανικών ηθικών αρχών, οι οποίες βασίζονται στο σεβασμό της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, που κλήθηκε στη ζωή η οποία να είναι σύμφωνη με το σχέδιο του Δημιουργού του.

22. Θέλουμε να απευθύνουμε σήμερα τον ιδιαίτερο λόγο μας προς τη χριστιανική νεολαία. Εσείς, οι νέοι, δεν πρέπει να κρύβετε το τάλαντό σας στη γη (Ματθ. 25. 25), αλλά να χρησιμοποιείτε όλα τα θεόδοτα προσόντα δια την εδραίωση της αλήθειας του Χριστού στον κόσμο, δια την εφαρμογή στη ζωή των Ευαγγελικών εντολών αγάπης προς τον Θεό και τον πλησίον. Δεν φοβάσθε να πηγαίνετε στο αντίθετο ρεύμα, υπερασπιζόμενοι τη δικαιοσύνη του Θεού, με την οποία όχι πάντα συμμορφώνονται τα σύγχρονα εκκοσμικευμένα πρότυπα.

23. Ο Θεός σας αγαπά και περιμένει από καθένα να γίνει μαθητής και απόστολος Αυτού. Γίνεσθε **τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὅπως οἱ γύρω σας ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς** (Ματθ. 5. 14–16). Μεγαλώνετε τα παιδιά σας με χριστιανική πίστη, να τους μεταδίδετε το πολύτιμο μαργαριτάρι της πίστεως (Ματθ. 13. 46), το οποίο παραλάβατε κληρονομιά από τους γονείς και τους προγόνους σας. Μη λησμονάτε ότι **«ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς»** (Α' Κορ. 6. 20) με το σταυρικό θάνατο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

24. Τους Ορθοδόξους και τους Ρωμαιοκαθολικούς δεν τους ενώνει μόνο η κοινή Παράδοση της Εκκλησίας της πρώτης χιλιετίας, αλλά και η αποστολή να κηρύσσουν το Ευαγγέλιο του Χριστού στο σύγχρονο κόσμο. Αυτή η αποστολή προβλέπει τον αμοιβαίο σεβασμό των μελών των χριστιανικών κοινοτήτων και αποκλείει κάθε μορφή προσηλυτισμού.

Δεν είμαστε ανταγωνιστές, αλλά αδελφοί: αυτή η κατανόηση πρέπει να αποτελεί αφετηρία όλων των ενεργειών μας ενός απέναντι στον άλλο και τον έξωθεν κόσμο. Καλούμε τους Ρωμαιοκαθολικούς και τους Ορθοδόξους σε όλες τις χώρες να μάθουν να συνυπάρχουν **ἐν ειρήνῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ ἐν ἀλλήλοις** (Ρωμ. 15.5). Είναι απαράδεκτη η χρήση ακατάλληλων μέσων καταναγκασμού των πιστών να προσχωρήσουν σε μια άλλη Εκκλησία, περιφρονώντας την θρησκευτική τους ελευθερία και τις ιδικές τους παραδόσεις. Καλούμαστε να εφαρμόζουμε στη ζωή μας την εντολή του Αποστόλου Παύλου και **«εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ»** (Ρωμ. 15. 20).

25. Ελπίζουμε ότι η συνάντησή μας θα συμβάλει στην ειρήνευση εκεί, όπου υπάρχουν τριβές μεταξύ των Ελληνόρουθμων Καθολικών και των Ορθοδόξων. Σήμερα είναι προφανές ότι η μέθοδος του **«ουνιατισμού»** των προηγούμενων αιώνων, η οποία προέβλεπε την προσαγωγή μιας κοινότητας στην ενότητα με την άλλη διά της αποσχίσεως αυτής από την ιδική της Εκκλησία, δεν αποτελεί πλέον τρόπο αποκαταστάσεως της ενότητας. Παράλληλα οι εκκλησιαστικές κοινότητες, οι οποίες αναδύθηκαν ως αποτέλεσμα της ιστορίας έχουν δικαίωμα να υπάρχουν και να πράττουν το παν απαραίτητο προς κάλυψη των πνευματικών αναγκών των πιστών αυτών, επιδιώκοντας ειρήνη με τους γείτονες. Οι Ορθόδοξοι και οι Ελληνόρουθμοι Καθολικοί έχουν ανάγκη να συμφιλιωθούν και να αναζητήσουν τις αμοιβαίως αποδεκτές μορφές συνυπάρξεως.

26. Θλιβόμεθα δια την αντιπαράθεση στην Ουκρανία, η οποία η αντιπαράθεση ήδη στοίχισε πολλές ζωές, προκάλεσε αναρίθμητα δεινά στους φιλήσυχους ανθρώπους και βύθισε την κοινωνία σε βαθιά οικονομική και ανθρωπιστική κρίση. Καλούμε όλες τις πλευρές της συγκρούσεως σε σύνεση, κοινωνική αλληλεγγύη και έμπρακτες ενέργειες οι οποίες να αποβλέπουν στην ειρήνευση. Καλούμε τις Εκκλησίες μας στην Ουκρανία να εργάζονται προς επίτευξη της κοινωνικής ομόνοιας, να αποφεύγουν τη συμμετοχή στον ανταγωνισμό και να μην υποστηρίζουν την περαιτέρω εξέλιξη της συγκρούσεως.

27. Εκφράζουμε την ελπίδα στην υπέρβαση του σχίσματος μεταξύ των Ορθοδόξων πιστών στην Ουκρανία με βάση τις υφιστάμενες κανονικές αρχές και στην **έν ειρήνη και όμολογια** συνύπαρξη όλων των Ορθοδόξων χριστιανών στην Ουκρανία, ενώ οι Ρωμαιοκαθολικές κοινότητες της χώρας να συνεργούν σε αυτό προκειμένου να αναδειχθεί η πλέον ολοφάνερη η χριστιανική μας αδελφότητα.

28. Στο σύγχρονο κόσμο, ο οποίος είναι πολύμορφος και είναι ενωμένος διά της κοινής τύχης, οι Ρωμαιοκαθολικοί και οι Ορθόδοξοι καλούνται να συνεργάζονται αδελφικά δια να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας δια μια κοινή μαρτυρία της ηθικής αξίας και γνήσιας ελευθερίας του ανθρώπου **«ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ»** (Ιω. 17. 21). Αυτός ο κόσμος, όπου υπονομεύονται ραγδαίως πνευματικά θεμέλια της ανθρωπίνης υπάρξεως, περιμένει από μας μια χριστιανική μαρτυρία σε όλους τους τομείς της προσωπικής και της κοινωνικής ζωής. Το μέλλον της ανθρωπότητας εξαρτάται ἐν πολλοῖς ἀπὸ το εἶναι σε αὐτὴν τὴν κρίσιμη ἐποχὴ μὴ μπορέσουμε ἀπὸ κοινού να καταθέσουμε τὴν μαρτυρία τοῦ Πνεύματος τῆς ἀληθείας.

29. Σε αυτό το θαρραλέο κήρυγμα της αλήθειας του Θεού και της σωτηριώδους Καλής ειδήσεως να μας ενδυναμώνει ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο Κύριος και ο Σωτήρ μας, ο Οποῖος μᾶς στηρίζει πνευματικά με τὴν ἀψευδῆ παραγγελία Αὐτοῦ: **«Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποῖμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν»** (Λουκ. 12. 32).

Ο Χριστός είναι η πηγή χαράς και ελπίδας. Η πίστη σε Αὐτόν μεταμορφώνει τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν πληροῖ με νόημα. Αὐτό το ἐζήσαν ὅλοι διὰ τοὺς ὁποῖους να πούμε με τα του Αποστόλου Πέτρου: **«Οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ, οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες»** (Α΄ Πέτρ. 2. 10).

30. Πλήρεις ευγνωμοσύνης διὰ τὴν δωρεὰ τῆς ἀμοιβαίας κατανόησεως, τῆς φανερωθείσης κατὰ τὴ συνάντησή μας, στρεφόμεθα με ελπίδα πρὸς τὴν Παναγία Θεομήτορα, δεόμενοι πρὸς Αὐτὴν δι' ἀρχαίας εὐχῆς: **«Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε Παρθένε»**. Η Ὑπερευλογημένη Παρθένος Μαρία διὰ τῆς πρεσβείας Αὐτῆς ἐνδυναμώνει τὴν ἀδελφότητα τῶν πάντων, ὅσοι τιμούν Αὐτὴν, ὥστε κατὰ τὴν ὥρα, τὴν ὁποία ὀρίσει ὁ Θεός, να συναχθῶν αὐτοὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ ὡς ἓνας λαὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματος τῆς Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος!

Ἐν Ἀβάνᾳ (Κούβας) τῆ 12ῃ Φεβρουαρίου 2016.

Κύριλλος
ὁ Πατριάρχης Μόσχας
καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Φραγκίσκος
ὁ Επίσκοπος Ρώμης,
Πάπας Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας

πηγή: <https://mospat.ru/gr/2016/02/13/news128178/>

www.indleo.gr